

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ragna-Roke, (et dansk Æmter)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 306. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_12-txt-shoot-idm364/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

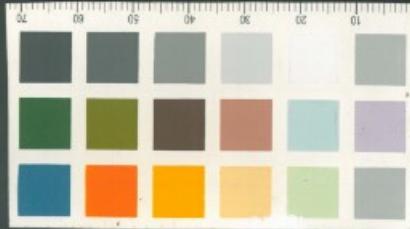
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hjem som var allernest til Kort i Konsten konsten,
Ham sjal med Wren dog Folk Skillingen af Lom-
men,
Det kunde man forstaar, det gis naturligt til,
Men nu poeist Konst måa kaldes Fandens Spil,
Poeter deres Digt op under Fodder trade,
Og spille saa, at vi maae baade lee og græde,
Det er en farlig Konst for Stat og Politie,
Man kan ei vere glad, for den er vel forbi,
Thi hvo som kommer først i slig en Skabe-Bane,
Han vider kan gaat, end Nog n skulde ahne.
Han skaber Nyt, formirer Verden, nu velan!
Men sitter i sit Huns er ingen ærlig Mand,
Thi sæt den Mulighed, at ingen Ting sit Ende,
Saa maatte den Poet sig dog til Noget vendte,
Og vee da Folk og Fa i samme hele Egn!
Da Jesper blev en Tyr, en Hane blev Peer Degen,
Til Sten blev Nilles Moer og Lisbeth, Magdalone,
Thi være paa sin Post hver ærlig Mand og Kone!

Beklendt, man figer jo, er halv forladt,
Og nu har jeg bekliendt, mig flettes,
Summa Summarum, baade Dit og Dat,
Som kan i Vers af ingen Ting erstatte,
Et Eventyr som Delamott's Tongvees,
Det sagtens yngle, som vi faae en Snees,

Miu Læser da ei venie kan med Foer,
Men maa med Huusmands-Kost sig lade noie.
Etymologisk er paa Lyd et Wmter,
Alt det, hvormed til Tjøs-Tordris man stianter,
Og da jeg kommet er saavidt med Blid,
I mit poetiske Talents totale Ruinering,
At jeg har Hjerte, og mig tager Tid,
Til Hydkens som til Sællandskens Studering,
Saa tager Tungen jeg paa Ordet nu,
Og holder Wmter hvad jeg kom ihu,
Og holder Wmter hvad jeg har bag Øret,
Thi, sundt at sige, lad kun Ingen hør'et!
Hvad idelig jeg tænker, ponset paa,
Det Haab som holder mig min Pen i Live,
Bogstavelig er Tiden at forslaae,
Med hvad som kieber mig den at fordrive.
Heraf, jeg mener, man indseer dog vel,
Teg Tiden ei vil more med mit Wmter,
Thi netop for at kieber den ihjel,
Med hvad der kieber mig jeg stianter.

Før Nesten Wmte kaldes ogsaa Arne,
Og Læseren for mig maa volge frit,
Det kommer mellem os ei an paa Navne;
Athene kalder visst det Hele Skit,
Vis, Vas og Kølling, Prak, Forgyft og Edder,

